

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 95 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i reglerne om fradrag ved beregningen af ejendomsskylden til staten og den fælleskommunale udligningsfond.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2019).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Den følgende sag var:

Anden behandling af forslag til lov om ændrede fradrag ved beregningen af kommunale ejendomsskatter.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2019).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg tillader mig overfor det høje ting at bebude, at der til tredje behandling fra min side vil blive stillet et ændringsforslag til dette lovforslag. Det drejer sig om en meget enkel og let overskuelig ændring.

I lovforslaget, således som det høje ting har beskæftiget sig med det indtil dette

øjeblik, bygger man afgørelsen af, hvorvidt en kommune eller bymæssig bebyggelse har 3 000 indbyggere, på folketællingen i 1945. Nu har vi imidlertid den næste store folketælling, folketællingen af november 1950, bag os, og det ville derfor være rimeligt, at der blev mulighed for, at folketællingen af november 1950 kunne lægges til grund for afgørelsen af, om bymæssige bebyggelser, kommuner i det hele taget, opfylder betingelsen — at have 3 000 indbyggere — for at få adgang til større fradrag.

Det har vist sig, og det er altså årsagen til ændringen, at der er enkelte kommuner, som med eksplosionsagtig fart har passeret tallet 3 000 siden folketællingen i 1945 og nu er nået op på relativt betydelige tal, og de ville altså, hvis vi ikke foretager en ændring i lovforslaget, være henvist til at beskatte efter reglerne for de øvrige sognekommuner.

Jeg tror ikke, nogen vil kunne indvende noget imod, at der ved et ændringsforslag gives indenrigsministeren tilladelse til, at de fradrag, som loven omhandler, også kan anvendes i kommuner, der først efter folketællingen den 7. november 1950 er kommet op på mindst 1 bymæssig bebyggelse med over 3 000 indbyggere, d. v. s. at vi fastholder den gamle folketælling som grundlaget, men muliggør det for de kommuner, hvor en foreløbig opgørelse fra statistisk departement viser, at de har passeret grænsen — og det er altså grænsetilfældene, man finder frem til —, at få en bedre stilling med hensyn til fradraget.

Da ministeriet oprindeligt arbejdede med disse forslag, lagde vi folketællingen af 7. november til grund for de bestemmelser, som vi ville foreslå den høje rigsdag, men det viste sig, at statistisk departement ikke turde påtage sig at bearbejde tællingerne. I dag har vi sikret os, at statistisk departement vil kunne påtage sig at skaffe i alt fald foreløbig klarhed over antallet af indbyggere i de i og for sig ganske få kommuner, hvor grænsen kan tænkes at være passeret i løbet af de sidste fem år.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—3 og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg skal lade den sidste sag udgå af dagsordenen.

Der er ikke mere at foretage i dette møde.